

**Oponentský posudek diplomové práce Iva Rolederové
„Sebepřijetí a jeho role v partnerských vztazích“
Univerzita Karlova v Praze. Filozofická fakulta. Praha 2014.**

Autorka ve své práci přibližuje inspirující problematiku sebepřijetí (resp. souvislost mezi sebepřijetím a stylem citové vazby v dospělosti) a jeho dopad na partnerské vztahy.

Neobyčejně rozsáhlá teoretická část, která by vydala téměř na samostatnou DP, podrobně zkoumá sebepřijetí (základní pojmy, kontexty vybraných psychologických směrů, velice cenný přehled způsobů měření sebepřijetí, vztah k vybraným psychologickým tématům). Následně se pak věnuje partnerským vztahům, citové vazbě a propojení zmiňovaných konceptů.

Empirická část práce si klade otázku, zda existuje vztah mezi sebepřijetím a citovou vazbou (resp. druhem citové vazby). Autorka pracuje s poměrně početným (vzhledem k citlivosti zkoumaného tématu) vzorkem, který však charakterizuje významná převaha VŠ a SŠ kvalifikovaných lidí. (Otázka k obhajobě: Může to nějak ovlivnit kvalitu výpovědí?) Přínosem je do českého prostředí převedená a upravená verze výzkumného dotazníku. (Jak je ošetřena autorizace?) Hypotézy, s nimiž se pracuje, jsou velmi detailně rozpracovány, někdy se však v jejich množství ztrácí výsledné sdělení. Oceňuji statistické zpracování výsledků a zejména detailní a dobře strukturovanou diskusi. Literatura, z níž autorka vychází, je neobvykle bohatá a důkladně dokumentovaná.

Uvítala bych, kdyby autorka DP v ústní prezentaci zmínila, nakolik jsou výstupy této práce v souladu či v nesouladu s jejími vstupními očekáváními a zda by mohla mít výstupní zjištění nějaký praktický dopad či využití (rodinná výchova, terapie, partnerské poradenství apod.).

Závěrem přes dílčí připomínky plně doporučuji, aby se předložená diplomová práce stala předmětem obhajoby na katedře psychologie FF UK; navrhuji hodnocení mezi výborně a velmi dobře v závislosti na průběhu ústní obhajoby.